

[ŁAWICZNY *ai*

Tekst nie oznacza pochyleń.

pl N m pers ławiczni a. sg m N ławiczny. ◇ pl A m pers ławicznych. ◇ I m ławicznemi.

Sł stp, Cn, Linde brak.

praw. W funkcji rzeczownika: ławnik, przysięgły zasiadający w ławie sądowej:

W połączeniu z imieniem i nazwiskiem: na któreś schodcze bel Adam, woÿth trzesnÿowsky, z ławÿcznemÿ, to yest Maczey Szbygyen, Stanysław Dydak. KsięgaSqdTrześ 1597 nr 1501; ławÿczny, to yest Maczyey Szbygÿen, Tomasz Dÿak [...] y ÿnszÿ lvdze vczÿwÿ KsięgaSqdTrześ 1597 nr 1502.

Wyrażenie: »siedm ławicznych« = zespół przysięgłych, zasiadający w sądach prawa niemieckiego: stało sye ÿest wÿelkÿe prawo zagaÿone, które jesth sprawowane przez lethwoyth Adama Wóytanÿa y przess syedmy ławÿcznych KsięgaSqdTrześ 1598 nr 1506, 1599 nr 1511.

Synonimy cf ŁAWNIK.

Cf ŁAWNICZY, ŁAWNIK

MK